

Șoapte de iubire

Gabriel Stănciulescu

Șoapte de iubire

Erau serile când ne plimbam
La Balcik, pe faleza plină,
Îți luam mâna, o sărutam
Și miroseai ca o sulfină.

În ochii tăi, ce abia-i zăream,
Mă oglindeam în luna stinsă,
Te luam în brațe și vedeam
O Doamnă tânără, distinsă.

Admiram un trup fermecător,
O siluetă-n noaptea ternă,
Brizele-mi șopteau, promițător...
Că dragostea va fi eternă.

Răsfățați-n noapțile de vară
Și sorii apuși în asfințit,
Vedeam mai mult ca odinioară
Că părul meu a încărunțit.

Mi-ai dăruit, din nou, iubito,
Farmecul tău și-o amintire,
O port în mine, incognito,
Și-o caldă șoaptă de iubire.

Autor: Gabriel Stănciulescu